Payamdaily.ir

نخستین روزنامه صبح البرز

پیام آشنا

شماره ۲۸۵۶
دوشنبه / ۲۱ مهر / ۱۴۰۴
۲۰ / ربیع الثانی / ۱۴۴۷
13 / October / 2025

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگگان اندیشه زمان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: زاهده حیدری
نشانی: کرج، بلوار کاوه، خیابان فرهنگ، جنب کانون کارشناسان رسمی دادگستری
تلفن: ۳۲۵۳۴۸۳۸-۳۲۵۳۴۴۴۳-۰۲۶-فکس: ۳۲۵۳۰۱۰۱
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: ۶۷۱۸۰
چاپ: کارگر

امروز با حافظ

بی معرفت مباش که در من یزید عشق
اهل نظر معامله با آشنا کنند
حالی درون پرده بسی فتنه می رود
تا آن زمان که پرده برافتد چه‌ها کنند

فال

تا ترا از دور دیدم، رفت عقل و هوش من
می‌شود نزدیک، منزل کاروان از هم جدا

صائب

اوقات شرعی

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۴:۴۸	۰۶:۱۱	۱۱:۵۲	۱۷:۳۱	۱۷:۵۰

برگه

آنچه بدان می‌اندیشیم، برای ما رخ خواهد داد؛ پس اگر خواهان تغییر هستیم باید ذهن‌مان را باز نگاه داریم.

وین دایر

گزارش روز

تبانی سر جیب بیمار

این روزها که بحث بر سر اوضاع اقتصادی و تورم دارو برای بسیاری از بیماران بحث‌برانگیز و چالش‌برانگیز است، رابطه بعضی از پزشکان با داروخانه‌ها، داستان دردآور دیگری نیز رقم زده است. صحبت‌هایی از گوشه و کنار و در میان مردم، مبنی بر وجود زدوبندهای مالی میان بعضی از پزشکان و داروخانه‌ها، نگرانی‌هایی را در میان بیماران و خانواده‌های آنها ایجاد کرده است. برخی از بیماران از تجویزهای بی‌مورد داروها گلایه دارند و تعدادی هم از پزشکانی می‌گویند که بیماران را فقط به یک داروخانه خاص هدایت می‌کنند

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، در کوچه و خیابان‌های شهر است، برای پیدا کردن آدرسی که پزشک بعد از نوشتن نسخه به او گفته بود حتماً داروهای خود را از فلان داروخانه دریافت کند. هنگام نوشتن نسخه هم، به برند خاصی اشاره کرده بود و براساس متحلق و حس انسانی معتقد بود پزشک احتمالاً می‌خواهد دارو از نظر نام و نشان و کیفیت، بهتر و برتر باشد تا سلامتی‌اش به خطر نیفتد. اما همه این‌گونه فکر نمی‌کنند. گروهی معتقدند که هرچند بسیاری از پزشکان به اصول اخلاقی پایبندند، اما پزشکانی هم وجود دارند که اخلاق حرفه‌ای را زیر پا گذاشته و بایده بستان‌های مختلف، قرارداد نانوشته‌ای با مراکز پخش دارو و داروخانه‌ها ایجاد می‌کنند تا به ازای معرفی کردن هر بیمار، پورسانت دریافت کنند. دکتر هادی احمدی، مدیر روابط عمومی انجمن داروسازان ایران در این باره به «ایران» می‌گوید: «متأسفانه معامله پزشکان با شرکت‌های پخش دارو و داروخانه‌ها، وجود دارد و تخلفاتی در این زمینه انجام می‌شود. هرچند پرونده‌های متعددی تشکیل شده، اما به دلیل اینکه این پدیده بیشتر به صورت پنهانی است، شکایت کمی از سوی بیماران ثبت می‌شود. به همین دلیل برخورد با همه متخلفان امکانپذیر نیست».

این روزها که بحث بر سر اوضاع اقتصادی و تورم دارو برای بسیاری از بیماران بحث‌برانگیز و چالش‌برانگیز است، رابطه بعضی از پزشکان با داروخانه‌ها، داستان دردآور دیگری نیز رقم زده است. صحبت‌هایی از گوشه و کنار و در میان مردم، مبنی بر وجود زدوبندهای مالی میان بعضی از پزشکان و داروخانه‌ها، نگرانی‌هایی را در میان بیماران و خانواده‌های آنها ایجاد کرده است. برخی از بیماران از تجویزهای بی‌مورد داروها گلایه دارند و تعدادی هم از پزشکانی می‌گویند که بیماران را فقط به یک داروخانه خاص هدایت می‌کنند. یکی از این بیماران می‌گوید: «طراف خانه ما چند داروخانه بزرگ قرار دارد، اما پزشکم توصیه کرد که حتماً باید از فلان داروخانه، دارو را تهیه کنم. نتوانستم به آن داروخانه خاص مراجعه کنم و چند داروخانه دیگر که نسخه را نشان دادم نتوانستند دستخط دکتر را بخوانند. ابتدا فکر می‌کردم واقعاً پزشکم بدخط است، اما بعد از گذشت مدتی متوجه شدم این یک راه همکاری دوجانبه میان پزشک و داروخانه مورد نظر است که بیمار را مجاب می‌کند که دارو را حتماً از داروخانه پایین ساختمان پزشکان تهیه کند. نتیجه این کار هم برای داروخانه و پزشک دو سر برد است».

توافقات پشت پرده

یکی دیگر از بیماران که مادرش به دندانپزشک مراجعه کرده هم با موردی مشابه مواجه شده است. او به «ایران» می‌گوید: «مدتی پیش مادرم برای درمان به یک دندانپزشک مراجعه کرده بود. نسخه او را به هر داروخانه‌ای نشان می‌دادیم، هیچ نسخه پیچی نمی‌توانست آن را بخواند. ولی وقتی به همان داروخانه‌ای که دندانپزشک معرفی کرده بود رفتیم، متوجه شدم که یک مسواک و خمیردندان گرانقیمت با برند خاص نوشته است. به طور قطع برخی پزشکان با داروخانه‌ها یا داروسازان زدوبند دارند و با نگاه سودجویانه به بیمار، ضررهای مالی زیادی به بیماران وارد می‌کنند».

دکتر داروسازی که چهره موجهی دارد و گویی مکالمه ما به مذاقش خوش نیامده می‌گوید: «پزشک قبل از اینکه ابتدا به وظیفه پزشکی خود عمل کند در وهله اول باید تلاش کند که بی‌دلیل هزینه ستگین داروها را به بیمار تحمیل نکند. اما برخی از داروخانه‌ها با پزشک‌ها توافقاتی دارند و مثلاً می‌گویند مکمل «فلان» که تقویتی است را زیاد نخریدهاند. درصدی به پزشک می‌دهند و از او می‌خواهند این دارو را برای بیماران بنویسد که بتوانند داروبشان را بفروشند».

بعضی از پزشکان و داروخانه‌ها، نگرانی‌هایی را در میان بیماران و خانواده‌های آنها ایجاد کرده است. برخی از بیماران از تجویزهای بی‌مورد داروها گلایه دارند و تعدادی هم از پزشکانی می‌گویند که بیماران را فقط به یک داروخانه خاص هدایت می‌کنند. یکی از این بیماران می‌گوید: «طراف خانه ما چند داروخانه بزرگ قرار دارد، اما پزشکم توصیه کرد که حتماً باید از فلان داروخانه، دارو را تهیه کنم. نتوانستم به آن داروخانه خاص مراجعه کنم و چند داروخانه دیگر که نسخه را نشان دادم نتوانستند دستخط دکتر را بخوانند. ابتدا فکر می‌کردم واقعاً پزشکم بدخط است، اما بعد از گذشت مدتی متوجه شدم این یک راه همکاری دوجانبه میان پزشک و داروخانه مورد نظر است که بیمار را مجاب می‌کند که دارو را حتماً از داروخانه پایین ساختمان پزشکان تهیه کند. نتیجه این کار هم برای داروخانه و پزشک دو سر برد است».

توافقات پشت پرده

یکی دیگر از بیماران که مادرش به دندانپزشک مراجعه کرده هم با موردی مشابه مواجه شده است. او به «ایران» می‌گوید: «مدتی پیش مادرم برای درمان به یک دندانپزشک مراجعه کرده بود. نسخه او را به هر داروخانه‌ای نشان می‌دادیم، هیچ نسخه پیچی نمی‌توانست آن را بخواند. ولی وقتی به همان داروخانه‌ای که دندانپزشک معرفی کرده بود رفتیم، متوجه شدم که یک مسواک و خمیردندان گرانقیمت با برند خاص نوشته است. به طور قطع برخی پزشکان با داروخانه‌ها یا داروسازان زدوبند دارند و با نگاه سودجویانه به بیمار، ضررهای مالی زیادی به بیماران وارد می‌کنند».

دکتر داروسازی که چهره موجهی دارد و گویی مکالمه ما به مذاقش خوش نیامده می‌گوید: «پزشک قبل از اینکه ابتدا به وظیفه پزشکی خود عمل کند در وهله اول باید تلاش کند که بی‌دلیل هزینه سنگین داروها را به بیمار تحمیل نکند. اما برخی از داروخانه‌ها با پزشک‌ها توافقاتی دارند و مثلاً می‌گویند مکمل «فلان» که تقویتی است را زیاد نخریدهاند. درصدی به پزشک می‌دهند و از او می‌خواهند این دارو را برای بیماران بنویسد که بتوانند داروبشان را بفروشند».

یکی دیگر از مواردی که در بیشتر داروخانه‌ها به چشم می‌آید وجود انواع مکمل‌ها و ویتامین‌هایی است که در قفسه‌ها کنار هم چیده شده‌اند. مرد جوانی که برای تهیه دارو به داروخانه آمده می‌گوید: «برخی از داروخانه‌ها به وفور ویتامین و محصولات مکمل ورزشی، چاقی یا لاغری می‌فروشند. این ویتامین‌ها آنقدر زیاد است که تعداد قفسه‌های دارو، کمرنگ است و به چشم نمی‌آید. قطعاً فروش این همه ویتامین برای برخی داروخانه‌ها درآمدزایی خوبی دارد که به جای دارو ترجیح می‌دهند ویتامین عرضه کنند». اما خانم دکتر مسئول داروخانه برخلاف این نظریه معتقد است: «هرچند فروش انواع ویتامین‌ها و مکمل‌های دارویی برای داروخانه‌ها سودآور است، اما بیشترین سود به جیب شرکت‌های تولیدکننده این محصولات می‌رود. این نوع محصولات به اسم شرکت‌های خارجی، تحت لیسانس هستند که در داخل کشور تولید می‌شوند. شرکت‌های دارویی در بسیاری از مواقع، پزشکان و داروخانه‌ها را تحت فشار قرار می‌دهند که در کنار دریافت برخی داروهای خاص و مهم، باید از محصولات دیگر پزشکی و بهداشتی هم سفارش بگیرند. به همین دلیل داروخانه برای اینکه داروهای اساسی را از دست ندهد، به ناچار انواع ویتامین و مکمل هم می‌خرد». این دکتر داروساز معتقد است این موضوع آنقدر رایج نیست که مسأله مهمی محسوب شود، چون در میان هزار پزشک، ممکن است یکی دو پزشک باشند که این‌گونه رفتار کنند

قوانین بازدارنده نیست

بدنه بستان‌های پزشکان و مراکز مختلف را دیگر نمی‌شود پنهان کرد. همه ما گاهی دیده‌ایم که برخی پزشکان برای تهیه دارو، بیمار را به داروخانه‌ای خاص ارجاع می‌دهند یا هنگام نسخه‌نویسی علاوه بر تجویز مکمل یا ویتامین غیرضروری به برندی خاص هم اشاره می‌کنند. این نوع توصیه و سفارش‌های نسبتاً اجباری گویا در حال فراگیر شدن است یا شاید نمونه‌های آن بیشتر به چشم آید. دکتر هادی احمدی، مدیر روابط عمومی انجمن داروسازان ایران، این موضوع را انکار نمی‌کند و به «ایران» می‌گوید: «متأسفانه معامله بعضی پزشکان با شرکت‌های تولیدکننده دارو یا داروخانه‌ها در برخی مناطق وجود دارد و قابل کتمان نیست. بیماران هم ندانسته مجبور می‌شوند مکمل‌ها را تهیه و مصرف کنند. این موضوع علاوه بر تهدید سلامتی بیمار، به دلیل قیمت بالا و نبود بیمه، بار مالی اضافی برای بیمار دربردارد».

او همچنین به پدیده شایع دیگری از این تخلف اشاره می‌کند و می‌افزاید: «برخی از پزشکان به خصوص متخصصان پوست و مو، نسخه را به صورت کددار برای داروخانه می‌فرستند تا فقط داروخانه مورد نظر پزشک بتواند آن را بخواند. مثلاً به شکلی روی دارو خط می‌کشند که هر کسی نتواند آن را بخواند. گاهی هم داروی خاصی را در نسخه تجویز می‌کنند که فقط داروخانه مورد نظر آن را داشته باشد و آدرس داروخانه مورد نظر را به بیماران می‌دهند تا حتماً از همان داروخانه نسخه را تهیه کنند در غیراین‌صورت ناراحت می‌شوند. در حالی که این روش غیراخلاقی و تخلف است و بیمار باید از اولین داروخانه در دسترس استفاده کند. بنابراین در این مورد هم پزشک هم داروخانه و هم شرکت‌های داروسازی مقصر هستند».

احمدی مشکلات اقتصادی را زمینه‌ساز تخلفات این چنینی می‌داند و می‌گوید: «پزشکان و همکاران گروه پزشکی و دارویی، از پایین بودن تعرفه‌های پزشکی ناراضی هستند و معتقدند که درآمد آنها نسبت به هزینه‌ها و ارزش خدمتی که به مردم ارائه می‌کنند کافی نیست. هرچند این موضوع زمینه‌ساز نوع تخلفات را فراهم کرده اما در هر صورت تخلف آشکاری است و جای توجیه ندارد».

وزارت بهداشت باید هرچه زودتر اقدام کند

مدیر روابط عمومی انجمن داروسازان ایران می‌گوید: «تجارت ناسالمی بین بعضی از پزشکان با داروخانه‌ها و شرکت‌های دارویی ایجاد و پرونده‌های متعددی در این باره تشکیل شده و افراد خاطی به سازمان نظام پزشکی فراخوانده شده‌اند اما تذکرات ما به دلیل برخی قوانین و مفاد قانونی بازدارنده نیست. در این موضوع به دلیل اینکه پنهانی و مدیریت شده انجام می‌شود، برخورد با همه متخلفان بسیار سخت است. باید قوانین بازدارنده‌ای برای این نوع تخلفات در کشور اجرا شود و با افراد و مراکزی که چهره جامعه پزشکی را مخدوش می‌کنند، برخورد جدی شود».

به گفته او، معاونت‌های درمان وزارت بهداشت، مسئولین نظام پزشکی و معاونت غذا و دارو، مسئول رسیدگی به این تخلف هستند و باید با متخلفان برخورد و در این زمینه چاره‌اندیشی کنند. اگر بازرسی‌ها سخت‌تر، جرایم سنگین‌تر و نسخه‌های الکترونیک به صورت فراگیر و ملی باشد که بیمار بتواند به هر داروخانه‌ای که خواست مراجعه کند، میزان این تخلف کمتر می‌شود. به هر صورت این موضوع در حال گسترش است و باید وزارت بهداشت و دانشگاه‌های علوم پزشکی هرچه زودتر جلوی این پدیده غیراخلاقی را بگیرند، در غیراین‌صورت کتمان کردن موضوع، مسأله را حل نمی‌کند».

برش

نام کدام سیگار مشهور ایرانی را مردم انتخاب کردند؟

شرکت دخانیات امیدوار است با در دست داشتن تکنولوژی ساخت این نوع سیگارها، در آینده سیگارهای «آزادی» و «یهمن» را در ایران تولید کند. سخنگوی شرکت دخانیات اعلام کرده است: توزیع سیگار یهمن برای مبارزه با کمیود و قاچاق سیگارهای خارجی است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، در تاریخ یازدهم دی ماه سال ۱۳۵۹ خبر جالبی در روزنامه اطلاعات از قرار زیر چاپ شد:

از امروز سیگار جدید «یهمن» به قیمت هر بسته ۷۰ ریال به بازار آمد و در دسترس مصرف کنندگان قرار گرفت. سیگار یهمن که نام آن با پرسش از مصرف کنندگان تعیین شده است با نظارت کارشناسان شرکت دخانیات ایران در سوئیس تهیه و بسته‌بندی می‌شود و کیفیت آن بسیار مطلوب و در حد سیگارهای خارجی و مرغوب است.

شرکت دخانیات امیدوار است با در دست داشتن تکنولوژی ساخت این نوع سیگارها، در آینده سیگارهای «آزادی» و «یهمن» را در ایران تولید کند. سخنگوی شرکت دخانیات اعلام کرده است: توزیع سیگار یهمن برای مبارزه با کمیود و قاچاق سیگارهای خارجی است.

بنابراین بار دیگر از مصرف کنندگان تقاضا می‌شود از مصرف سیگار وینستون و سایر سیگارهای قاچاق که متاسفانه به وسیله ایادی استعمار و به دست قاچاقچیان حرفه ای وارد کشور می‌شود و به نرخ گزافی به فروش می‌رسد جدا خودداری نمایند.

او در پایان ابراز امیدواری کرد با همکاری و توجه مصرف کنندگان در آینده بسیار نزدیک بازار سیاه سیگار از بین برود.

دیدگاه

همین که ترامپ نوبل ادبیات را نبُرد، مایهٔ خرسندی است!

همین که به‌جای صلح نوبل، نوبل ادبیات را به ترامپ ندادند و خاطرهٔ ۱۹۵۳ تکرار نشد، مایهٔ خُرسندی است!

به گزارش پیام آشنا به نقل از همه‌میهن، با همهٔ سروصدایی که دربارهٔ احتمال اعطای جایزهٔ صلح نوبل به دونالد ترامپ رئیس‌جمهوری آمریکا ایجاد شده بود و البته به او نرسید. مهم‌تر جایزهٔ نوبل همان است که در ادبیات اعلام می‌کنند و امسال به «لاسلو کراستا هورکایی»، رُمان‌نویس و فیلم‌نامه‌نویس اهل مجارستان رسید. دلیل انتخاب او «آثار تأثیر گذار و الهام‌بخش در میان وحشت آخرالزمانی و تأیید دوبارهٔ قدرت هنر» اعلام شده است.

هرچند در برخی رسانه‌ها اعلام‌شده از برندهٔ جایزهٔ ادبیات نوبل اثری به فارسی ترجمه نشده اما گویا چنین نیست و برخی آثار او- مالیخولیای مقاومت، تعقیب هومر، تانگوی شیطان و آخرین گرگ- به پارسی برگردانده شده است. همین قید «گویا»، گویای آن است که اثری از او نخوانده‌ام؛ پس به وجه دیگری از نوبل ادبیات می‌پردازم. نخست اینکه در برخی سال‌ها، شگفتی‌سازی آکادمی سوئدی در این بوده که برنده با نوشتن و ادبیات، شناخته نمی‌شده است؛ همچون ۹ سال قبل (۲۰۱۶) که باب دیلن انتخاب شد؛ حال آنکه آوازهٔ او در آواز و موسیقی بود، نه ادبیات و این بحث را پیش کشید که آیا می‌توان موسیقی را ذیل ادبیات قرار داد؟ یا می‌توان «ترانه» را مانند رُمان و شعر، یکی از گونه‌های ادبی دانست یا ترانه در ذات خود با موسیقی و ملودی و صدای خواننده نسبت دارد و با ادبیات؟ برخی اما به ماجرا به گونه‌ای دیگر نگریستند.

اینکه باب دیلن شایستهٔ یک جایزهٔ بزرگ بین‌المللی بود و چون نوبل موسیقی نداریم به‌جای آن، نوبل ادبیات دادند! آکادمی نوبل البته برای رفع همین اتهام، از دیلن به‌عنوان «شاعر» هم یاد و او را چنین توصیف کرد: «شاعری بزرگ که ۵۴ سال است خود را پیوسته بازآفریده و هویت نوینی خلق کرده است.» مورد باب دیلن، بی‌سابقه نبود؛ چراکه همچنان جا دارد از اعطای جایزهٔ نوبل ادبیات به ویستون چرچیل سیاست‌مدار مشهور انگلیسی -و به‌تعبیری بریتانیایی‌ترین بریتانیایی تاریخ- به‌عنوان بزرگ‌ترین شگفتی در تاریخ نوبل ادبیات یاد شود.

حالا به اصل حرف این یادداشت می‌رسم: اینکه یخت با نوبل ۲۰۲۵ ادبیات یار بود که به دونالد ترامپ تعلق نگرفت؛ توجیه نوبل ادبیات ۱۹۵۳ این بود که چرچیل، قلم و بیان بسیار تأثیرگذاری داشته. نیکو می‌نوشته و فاخر سخن می‌گفته. بااین‌حال در سیاست و جنگ نام‌آور بود، نه نویسندگی (به‌مفهوم حرفه‌ای و تخصصی کلمه)، ولو گاهی درآمدی هم از نویسندگی داشته است. مهم‌تر اینکه ادبیات با تخیل سروکار دارد و سیاست با واقعیت و نطق‌های اثرگذار چرچیل ولو از آرایه‌های ادبی، کتابات، استعارات و زبان‌زدها بهره می‌برده، اما دربارهٔ سیاست -علم واقع — بوده نه زادهٔ تخیل نویسنده و حاصل تنهایی‌های او چنان‌که دربارهٔ تفاوت نویسنده و روزنامه‌نگار هم می‌گویند که در اولی، «من» نویسنده و تخیّل او قوی است و محوریت دارد و در دومی، «ما»ی جمعی و واقعیت بی‌هیچ پیرایه و آرایهٔ اضافی واجد اهمیت و اولویت است.

احتمالاً این پرسش یا خُرده پدید می‌آید که چرا ویستون چرچیل آدابدان و سیاست‌مدار -به‌معنی اخص و شمایلی کلمه- یادونالد ترامپ مقایسه می‌شود که اگرچه حرّاف و شومن است و دایرهٔ واژگان گسترده‌ای دارد اما با ادبیات و فرهیختگی متأثر از آن بیگانه است. اصل تفاوت درست است اما ربط قضیه این است که درواقع می‌خواستند به چرچیل، نوبل صلح بدهند منتها چگونه می‌شد به رهبر پیروز بریتانیا در جنگ دوم جهانی و فرمانده نیروی دریایی این کشور در جنگ جهانی اول جایزهٔ صلح بدهند درحالی که ژوزف استالین هم مدعی فتح بود (و ادعایی گزاف هم نبود)، به‌بیان دیگر، چون نمی‌توانستند به فرمانده دریاسالار جایزهٔ صلح بدهند، به او نوبل ادبیات دادند؛ با این توجیه: «برای توصیف استادانهٔ تاریخ، زندگی‌نامه‌نویسی، فصاحت و بلاغت در دفاع از ارزش‌های انسانی.» با این اوصاف، همین که به‌جای صلح نوبل، نوبل ادبیات را به ترامپ ندادند و خاطرهٔ ۱۹۵۳ تکرار نشد، مایهٔ خُرسندی است!

البته برای ما فارسی‌زبانان جایزهٔ ادبیات نوبل چندان بر قامت بزرگانی چون «گابریل گارسیا مارکز» و «ماریا بارگاس یوسا»، خوش نشسته که بر دیگران — هرکه باشد- ناساز می‌نماید. همه‌ساله همچنین با این شایعه دل خوشیم که از قبیلهٔ ما نیز در سال‌هایی، نام‌هایی چون احمد شاملو و محمود دولت‌آبادی به‌عنوان نامزد نوبل ادبیات مطرح بوده و چون اسامی و داوری‌ها بعد از ۵۰ سال فاش می‌شود، مشخص نشده واقعیت داشته یا نه.

مهرداد خدیر